

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő

és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D Fia könyvnyomda

A székely ifjak érdeke.

(Cs.) Örök átokként nehezedik a magyar nemzetre a rut viszálykodás és örökös pártoskodás. Még fülünkbe cseng a vad kard csattogása s a kurucz tárogatók harsonája, még kísért a véres álom, melybe magát a nemzet elringatta. Történelmünk minden egyes lapja vérértükkel van megírva s a magyar harczedzett idege mindig új csatát kíván. Ha ellen a békés szomszédba nem akad, akkor egymást üldözte vad szenvedélyvel, mert forró vére harczot és mindig harczot kívánt.

Fordult a világ s a kard s csatamező helyett az eszmék harcza lépett elő és ebben is dul az örökös viszály. Egységes, egymást szerető ember soha se lesz a magyarból. Ha elnézzük most folyó életünk, ez is harczczal van tele, mint hogy ha a titanok küzdelmének lenne színhelye honunk.

Pedig nemzeti egység, békés összetartás nélkül nem lehet. Szétforgácsolódik az erő s gyáva demagógok és silány utczahősök lépnek a forumra. Szeretetlen való munkálkodás nem a magyar természete s mindig csatázik, ha mást nem talál — úgy önmaga ellen.

Nemzetiségi harczban álló testvéreink szivós összetartása, zárt életük és egymás szeretete csak azt bizonyítja, hogy nemzeti voltukat összetartásoknak köszönhetik. Élő példaként áll ez előttünk, csak okulni kellene. Mert soha egy nép se küzd annyi ellenség ellen, mint éppen a magyar s az örökös veszély saját mostoha testvéreinkkel szemben, kik ha szenderegűnénk álomban, torkunkon ragadnának meg, csak összetartással óvhatjuk magunk. Érezzük ennek igazságát és még se tartunk össze; hiszen po-

litikai életünkre kell tekinteni s fájón vesszük észre, hogy nincsen nyugalom és nincsen béke.

S e folytonos küzdelem és örökös harcz között megszólal a vásárhelyi kereskedelmi és iparkamara, mely az ifju nemzedéket megóvni akarja a kivándorlástól és elzüllött életük helyett csendes otthont akar nekik teremteni. Mert mi közöttünk is lappang a nyughatatlanság tüze s így elfelejtkezünk ipari életünkről, csak politikázunk, mintha politika képezhetné létünk, életünk, nemzeti önállóságunk alapját. Iparunk, mely egykor oly szépen virágzott, hanyatlani kezdett s azokat is, a melyek székely honi gyártmányként a nagyvilágban szerepeltek, silány külföldi utánzatok leszorították a versenytéréről.

A vásárhelyi kereskedelmi és iparkamara felszólítása örömmel tölt el, hogy végre van egy testület, a mely elmaradottságunk átérzi s székely ifjakat visszatelepíteni kívánja a székely megyékbe, hogy elejét vegyék a kivándorlásnak s az elzüllésnek. Védő szárnyait tárja szét az ifju iparosok felett s kezökbe hontalanok koldusbotja helyett munkát és otthont ad. E célra pénzaldozat is kell, hogy pénzalap legyen, melyből neveltetni lehessen az ifju vagyontalan székely gyermekeket, kik kiképezve ismét visszatérnek mihozzánk s a székely ipar felleudulásának lesznek támaszai. Ennyi nemes cél nem veszt el s hisszük, hogy a közönyösség jege olvadni kezd a népszerűség, testvéri szeretet napjának melege mellett. Tegyük félre az örökös harci kedvet, legyen vége e hosszú és áldatlan küzdelmeknek s tömörüljünk mindinkább össze és áldozunk a hazafiság oltárán.

Társadalmi gyűjtést fognak rendezni, járuljon mindenki filléreivel az alap emeléséhez,

mert ezt kívánja székely ifjaink érdeke, kik azon alap kamataiból kiképezve, mi közöttünk a székely ipart fogják fejleszteni.

A székely ipar régi jó neve ismét visszatér, mert megbecsülik ismét a tartós és izléses munkát. Hiszen a székely cigányok, kik mint székely emberek járnak be az országot, majdnem mind meggazdagodnak a székely ipar cégére alatt. Áruikat a budapesti király- és dob utcából veszik és ugy adják el, mint székely ipar termelését. Sajnos állapotok, melyeken a kereskedelmi és iparkamara egy újabb határozata szerint segíteni fog.

Mi hisszük, hogy vége lesz az örökös harci kedvnek és iparunk fellendülésére fordítjuk figyelmünk, mert a nemzetek sorába a versenyt iparral is kell győzni. S majd ha a vásárhelyi kereskedelmi és iparkamara felszólítása a nagyközönséghez is szétrepül a szélrózsa minden irányába, akkor dolgozzunk a székely ifjak érdekéért s a székely ipar föllendülésére. Ez nem a jószív adománya — ez kötelességünk, hiszen testvéreinkről gondoskodunk.

Belföld.

Nyolcz napi moratoriumot kapott a béke szorongatott ügye. Ez idő alatt nem tart ülést a Ház, ellenben permanensen ülésezni fognak azok, akik a béke luczaszékét készítik. Ha önzés és pártérdek helyett valóban hazafiság dobog a szivekben, akkor e nyolcz nap alatt létesül a béke. Tovább már nem lehet feszíteni a húrokat, a türelem utolsó szála is elszakad, s a béke ködkepe szerte-szétfozlik azok szemében is, akik azt legőszintebben óhajtják.

Igaz, könnyebb volt megcsinálni a parlamenti háborút, mint most létesíteni a békét. Ennek törékeny hajója csupa éles szirtek, vagy veszedelmes örvények tájékán fog járnai az utolsó kísérletre kitűzött nyolcz nap alatt is. A választótörvény reform-

Apulėjus.

— Irta Szomaházy István. —

Egy idő óta bizalmas ismeretségben állok a kaszinóban egy alázatos uri emberrel, aki az olvasóteremben szerény mosolylyal üdvözl, majd szolgálatkészen a hátam mögé telepedik, mikor a délutáni piquet-partiet megkezdem. Nem fiatal ember már, a haja, a szakálla deresedni kezd s az egész szivarokat is következetesen szipkából szívja. Kissé nyárs-polgáris szokásai vannak; a pénzét egy piszkos szivartárczában hordja, pohárból issza az ebédutáni feketét és soha sem ad borraivalót a felszolgáló pinczérnek. E gyöngeségektől eltekintve, igen tisztességes uri embernek látszik; két hónap óta ő írja a piquet-partiek pointjeit, hallgatag gyönyörűséggel szemléli, amikor az ellenfelem nagynéha matchban marad s szomoruan, lemondólag eregeti a füstöt, amikor ellenem írják a kilenczvenet vagy a hatvanast. Nem tagadom: jól esik mellettem látni ezt az együttérző lelket, aki gyufával, vízzel szolgál, s balsorsban szerencsében egyaránt oly ragaszkodó hozzám, mint egy alázatos házórdzó eb. Azt hiszem, nem is tudnék már játszani nélküle, pedig — ha visszafelé gondolok — átláthatatlan köd borul ismeretségünk legelső idejére. Sejtelmem sincs afelől, hol s mikor találkoztunk első ízben, sőt a múlt hétig még azt sem tudtam, hogy hívják az én ismeretlen barátomat. A kaszinó

törzstagjai mind úgy voltak vele, mint én, sőt Károly, a fizető pinczér, sem tudott felvilágosítani bennünket.

— Ez az ur, mondta tündöve, körülbelül két esztendő óta jár a körbe, de a nevét sohasem hallottam.

Lassankint az a legenda szilárdult meg közöttünk, hogy az idegen az utcáról került föl valamikor a klubba, s pusztá tévedésből issza itt a feketét, ahelyett, hogy kávéházba járna, mint a többi ember. A kényesebbek kellellenül rázták eleintén a fejüket.

— Nem járja, mondták bosszusan, hogy idegen emberek tolakodnak be egy zártkörű helyiségbe.

A szelidebbek védelmükbe vették az ismeretlent, én pedig, aki borzongva gondoltam arra, hogy elveszithetném őt, jóakarattal lecsitítottam a hullámokat.

— Mindnyájunknak meg kell halni, szóltam bölcsen, a klub tagjainak épp ugy, mint az idegeneknek. . . Miért ne járhatna hát közénk a szegény fickó? . . . Olyan kicsiny dolog ez a világegyetem nagy misztériumához képest. . . A kör fennáll, virágzik, akár itt issza a kávéját, akár nem. . .

Kissé furcsa logika volt, de a jószívű tőzsvendégek végre is szemet hunytak a törvénytelen klubtaggal szemben. Egy darabig idegenkedve nézték, de később elnézőleg megbarátkoztak vele.

— Hűséges kutya, mondták jólelkűleg és a légynek sem tudna véteni. . .

Az idegen mitsem tudott e viharokról, szerényen, türelmesen üldögélt féldélutánokon át a hátam mö-

gött. Ha megszólalt, előbb zavartan hűmögött krákokogott:

— El méltóztatott nézni a tizenegy tizest. . .

Körülbelül hét héttel ezelőtt történt, hogy Kotsis Andor, papodmegyei alispán, aki a kaszinó egyik előkelő vidéki tagja, dühösen lobogtatott a kártyasztalok környékén egy kicsiny, összehajtogatott ujságot. A játékosok mind feléje néztek, mert Kotsis rekedten kiabálta:

— El fogom pusztítani a gazembert. . .

Jó negyedóráig nem lehetett kivenni belőle hogy kit akar elpusztítani, de később, mikor magához tért, haragjából, nagynehezen kitudódott, hogy az „Önkormányzat“ című ujság támadta meg érzékenyen Papodmegye legelső tisztviselőjét. Az „Önkormányzat“ állítólag hetenként egyszer jelenik meg a fővárosban, de sem a kávéházakban, sem a trafikokban nem lehet látni. Kimondott célja az: hogy a megyei autonómiát a centralizálás fenyegető béklyói ellen megvédelmezze, de ha a külső szimptomáknak hinni lehet, Zsarnóczy A. Ferencznek — így hívják a szerkesztőt — sokkal inkább a szíven fekszenek a lap apró subvencziócskái, mint az autonómiát fenyegető veszedelmek. Kotsisról, aki valami miniszteri anketen az állami kormányzás telivér hívének mutatta be magát, az „Önkormányzat“ utolsó száma így emlékezett meg:

„A kis kigyó a vármegye emlőjén növekedett föl, s most, hogy jól meghizott, megerősödött, galádul a szülő anyja ellen fordul. Ki nem ismeri az e fajta strébereket? Kotsis ur miniszteri hivatalért

jának s különösen a cenzus leszállításának hinára fog csimpeszkedni különben is fáradtan forgó kerekeibe. A házszabályok revíziójának szirtsoportja mindenfelé aknákat rejt útja alá. És ezen felül a kibontakozásnak csak egy lehetősége van s ez az, hogy ha az ellenzék elfogadja a kormány javaslatait.

A cenzus leszállításáról szó sem lehet s a parlamenti béke és a nemzet érdekei ellen egyszerre emeli föl kezét, ami a cenzus kérdését oktanul föl-erőszakolja. Kuriai bíraskodást pedig nem adhat a kormány és a szabadelvű párt az ellenzéknek, a főrendiházban megbukott kancel-paragrafus teljesér-vényü visszaállítása nélkül.

Tollal leírhatlan, szóval megmondhatlan, hová jutott az ország eddig is, az utolsó hat hónap alatt, melynek emlékét gyászbetűkkel fogja följegyezni a história. Az anyagi csapásoknál, bármily lesújtók ezek is, sokkal óriásabbak az erkölcsi veszteségek. Szerencsétlen háboru, vagy a képzelhetőleg legnagyobb szerencsétlenség sem okozhatott volna nagyobb pusztulást, mint okozott a parlamenti háboru s a békealkudozások lassu folyama. Az okozott károk utóhatása kiszámíthatatlan hosszú ideig fog tartani s a leggonoszabb jellegű bőr-kiütések soká nem lesznek eltávolíthatók közéletünkben és alkotmányosságunkból. A felszín alatti mély rothadás jelenségei ezek, s habár a béke helyreáll, tovább fognak senyvedni, s minduntalan hajlamot fognak mutatni az új kitörésekre. A béke proklamálása, bármily szükséges ez, nem fogja képezni a szentelt vizet, mely egyszerre lemossa az összes fölhalmozódott erkölcsi szennyet.

(=)

Külföld.

Parasztláadás Romániában. A szomszédos Romániában a nép forrong, az ország nyugati részeiben fellázadt és már több helyen véres excessusokra ragadtatta magát. A lázadás oka a nép irtóztatos nyomora, a hatóságok indolenciája, melylyel lelketlen üzereknek a nép kiszípolozását megengedik, legtöbb helyen pedig maguknak a hatóságoknak a néppel szemben gyakorolt zsarnok, önkényü eljárása. Kutforrása a bajnak a szegény nép teljes elszigeteltsége is; sehol az egész országban mi intézkedés sem történik, hogy az elcsigázott, elszegényedett, iszonyu nyomorban élő nép segélyeztessék, istápoltassék. Kíváncsiak vagyunk, saját tulzó nemzetiségi román lapjaink miképp fogják tárgyalni e sajnálatos eseményeket. Azt előre tudjuk, egyike sem fogja a liga urainak tanácsolni, hogy a helyett, hogy egy néhány ingyenélő dologtalan erdélyi agitátort tömjenek pénzzel, a liga pénzt inkább az „otthon” leírhatatlan nyomorban sinlódó nép között osszák szét. De hát hiába, ez más dolog, „otthon” éhen halhat a „román testvér”, csak ide Erdélybe küldjenek elég pénzt, hogy itt néhányan bőségben élvezhessék a martiromság kellemes napjait.

sopánkodik, s e törekvésében a legcsufabb hízlekedéstől és árulástól sem riad vissza. Vajjon mint vélekednek Papodmegyében a híres alispán legujabb szerepléséről? Kotsis ur okosan teszi, amikor szívéből gyűlöli az autonómiát, mert megyéjében aligha találkozik többé, oly esztelen, aki szavazatával az ő megválasztását támogatná. Le kell vágni az átkos hidra mind a kilencz fejét — vesszen ki a fajtája is ama szörnnyetegnek, akik jóltevőjüket méregfogakkal megcsipik.

A cikk alá ez a név volt írva: Apulėjus. Kotsis, akinek tényleg fájhatott, hogy átkos hidrának nevezik, eszeveszetten hadonázott:

— Megölöm vagy agyonlövöm, mint egy csirkét.

Utóbb elhívott bennünket a kártyaasztaltól s szigoru megbízást adott, hogy úgy Zsarnóczy A. Ferenczet, mint a titokzatos Apulėjus-t hívjuk ki. Némethel, a segéd társammal együtt, még aznap elmentünk a Kőlcsey-utczába, ahol csakugyan megtaláltuk egy kapu alatt az „Önkormányzat” fekete ólom tábláját.

Az „Önkormányzat” szerkesztője nem lehet barátja a világ együgyü hiúságainak, mert az „Önkormányzat”-ot egy szűk kamarában szerkesztik, közvetlen a mosókonyha szomszédságában. A szerkesztői helyiség ajtajában, nagy bámulatunkra, klubunk barátságos ismeretlenje fogadott bennünket alázatos hajlongásokkal.

— Ön itt? — kérdeztem csodálkozva.

— Itt, igenis, igenis.

— Mi Zsarnóczy A. Ferencz urat keressük, az „Önkormányzat” felelős szerkesztőjét.

Ki legyen az erdélyrészi reformátusok püspöke?

Még a politikai élet mostani forrongásának hullámverései közepett is élénken foglalkoztatja az erdélyrészi kálvinisták intéző köreit az az aktuális kérdés, hogy ki lépjen az oly korán és váratlanul elhunyt Szász Domokos püspök örökébe; hogy kivel töltsék be ennek a nagyérdemü agilis férfúnak üresen maradt helyét, kinek nevéhez messzire kiható korszakos alkotások fűződnek és kinek emlékezetét nevezetes intézmények fogják fentartani?

Gondolatunk szerint az erdélyi kálvinistáknak most olyan püspökre volna szükségük, kinek *szelid és békés természete ismeretes*, hogy az ő nyugodt, tapintatos, kipróbált, eszélyes és páratlan vezetése mellett a néhol még félben levő munka befejeződjék és egyházi s iskolai új intézményeink konszolidálódhassanak.

Mindenek felett pedig a *benső vallásos élet* igazi protestans szabad szellemben, de több közvetlenség-gel fejlődjék, tisztuljon; az okkal-ok nélkül itt amott megzavarodott összhangzás ismét helyre álljon és hozza össze az egyház testéhez tartozó tagozatokat.

De ezen magasabb rendü közös cél javára aztán félre kellene tenni minden személyes érdeket, rokon- vagy ellenszenvet.

Nem szívesen bajlódunk személyekkel; de mégis az eddig emlegetett egyének közül, úgy véljük, hogy ez idő szerint — ha csak félre nem vonul és egyáltalában reflektál erre az elég diszes, de terhes állásra — akkor nincs kompetensebb egyén, mint Szász Gerő, volt egyh. ker. főjegyző, kinek neve, irodalmi működése, kipróbált jelleme és kiváló szónoki tehetsége eléggé ismeretes és a ki sok dicsőséget, elég érdemet szerzett.

Ha azonban ő vonakodnék: akkor teljes megnyugvással lehetne csoportosulni akár a mostani főjegyző, dr. Bartók György, akár közügyigazgató Bartha Lajos személye körül, sőt mi Szilveszter Domokos volt udvarhelyi, most szászvárosi papja vagy Kenessey B. theol. igazgatóra is rászavaznánk, kinek szintén emlegetnek, mert legfőbb elvünk, hogy — ha lehet — hát legyen köröttünk valahára testvéri szeretet, béke és egyetértés.

B. — ty.

Ujdonságok.

Hymen. E hó 14-én délelőtt 11 órakor esküszik örökhűséget Sandner Imre cs. és kir. őrnagy Koncz Irmának, nagysolymosi özv. Koncz Andrásné kedves leányának. Az új pár már a délutáni vonattal Szászvárosra, a férj állomáshelyére utazik.

Igazságügyi kinevezés. A király Deák Lajos gyulai törvényszéki aljegyzőt a helybeli kir. járásbíróshoz albiróvá kinevezte.

Közig. biz. gyűlés. Vármegyénk közig. bizottsága havi rendes ülését 8-án tartotta meg gróf Haller főispán elnöklésével. A tagok közül jelen voltak:

— Én vagyok az a bizonyos... Zsarnóczy a nevem. Zsarnóczy A. Ferencz...

Esetlenül hajlongott előttünk, én hitetlenül, kételkedőleg néztem végig.

— Ez esetben lesz szíves kiszolgáltatni nekünk Apulėjus urat, az utolsó szám vezércikkének íróját.

Klubunk szerény ismeretlenje jóízűen összeadósította a kezét.

— Kiszolgáltatom, hogyne szolgáltatnám... Apulėjus szintén magam vagyok, ez az írói álnevem... Van több álnevem is: Marat, Horatius, Cocles, Cenzor, Sárhagszímás Miska...

— Németh, a segéd társam, türelmetlenül félbeszakította:

Mellékes, nem tartozik a dologra... Jelentse ki, elvállalja-e a felelősséget az Apulėjus támadásáért.

— Hogyne vállalnám, mikor én irtam?

Megnevezett két urat s este találkoztunk is az ellenfél segédeivel a Németh muzeum-körúti lakásán. Rejtelmes, fekete férfiak voltak, akiknek kabátján még nyoma volt a tegnapelőtti mártásnak... Lojálison belenyugodtak minden föltételbe és a két ellenség harmadnap már össze is mérte a kardját egy fővárosi vívóteremben.

Zsarnóczy a párbaj előtt is alázatosan mosolygott, sőt akkor is szerény mosoly ült az ajkán, mikor az alispánt veszedelmesen megvágta. A segédek félbeszakították az ütközetet s az „Önkormányzat” szerkesztője egy félbemaradt szívtartó szírfoltos tárczájából...

Ez időben több ízben elolvastam a haragos „Önkormányzat”-ot, amelyben Cato, Cenzor, Horatius

gróf Lázár Ádám, Sándor Mózes, Ádám Albert, br. Kemény Béla, Molnár Lajos, Diemár Károly, dr. Válszík Ferencz, Ugron István, Diószeghy Samu, dr. Szabady Ferencz, Gyarmathy Ferencz, Bedő Ferencz, Ferenczy Károly, Persián János, Szabó Gábor, dr. Keith Ferencz.

Tárgysorozat első pontja értelmében gr. Lázár Ádám főjegyző, alispán helyettes tette január haváról jelentését, mely szerint az adminisztrációban lényegesebb változás annyiban állott elő, hogy a határidőbe vett ügydaraboknak sürgetes végett való előterjesztését újból igatni nem engedi s így körülbelül 6-7000 ügyszám megtakarításával egy munkakerőt is megnyerni remél. Továbbá az utadó befizetéseket az eddigi gyakorlattól eltérőleg egyenesen a házi pénztárnál teljesített, miként az a kereskedelmi miniszter által már korábban el is volt rendelve; ugyancsak az állandó rendeltetéssel bíró járulékokra is külön alispáni pénzkezelési könyv nyitattott; a számvevőség és pénztár ennek megfelelően lévén, az előírás külön beutalást mellőzi s ezen a réven is ca 2000 számot remél megtakarítani. Megemlékezik jelentésében a fizetés javításokról s felemlíti, hogy a tisztikar vezetése alatt tisztelgett a főispánnál, ki hitük szerint egyik lelkes szószólója lehetett érdekeiknek s vele együtt a közérdeknek.

Az alispán jelentéséből kifolyólag Sándor Mózes kir. tanfelügyelő indítványára a miniszternek a fizetés javításért köszönetet szavaznak.

Ugron István árvaszéki elnök az ügyforgalmat illetőleg jelenti, hogy a megyei árvaszéknél decz. hó végével elintézetlen maradt 259 ügydarab, január hóban érkezett 2210, a melyből 161 nem nyert elintézetést. — A városi árvaszéknél január hóra elintézetlenül ájtott 7 ügydarab, a tárgyalás alatt álló hóban érkezett 142; elintézetlen maradt 41.

Dr. Szabady Ferencz tiszti főorvos jelentése szerint a közegészségügyi állapot az előző hóhoz viszonyítva nevezetesebb eltérést nem mutat s általában véve pedig kielégítőnek volt mondható. A magánorvosi gyakorlatban felmerült betegülési esetek nagy részét a légző és emésztő szervek szörványos és többnyire könnyű lefolyásu bántalmi képezték.

Sándor Mózes kir. tanfelügyelő részletes jelentést olvas föl, a mely szerint mintegy harmincz községi iskola lett megvizsgálva, melyek nagyrészt rendben is találtattak. Két tanító ellen a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálatot el kellett rendelni.

Diemár Károly kir. ügyész jelenti, hogy a központi fogházban 7 vizsgálati és 48 elítelt, a kereszteri járásbíróshoz fogházában 24 elítelt, a h. oklándiban 2 vizsgálati és 22 elítelt fogoly volt letartóztatva. A fogházakban a szabályszerű rend fenntartott.

Molnár Lajos pü. igazgató jelentéséből kitünik, hogy január hó folyamán egyenes adóban befolyt 9506.41 $\frac{1}{2}$; hadmentességi díjban 172.72; bélyegdíj

Cocles és Sárhagszímás Miska, felváltva piszkolódta a centralizált vármegyék hívei ellen. Az „Önkormányzat” cikkirői csupa feketevérü, tajtékozó hazafiak voltak, és én mindig bámulva néztem ettől fogva a hátam mögött kibiczkedő Zsarnóczyt, aki esetlenül, jámborul huzódott meg székében s csak néha szólt krákogva, félénken:

— Nem méltóztatott bmondani a tercsecskéjét...

Utóbb mikor kiderült, hogy Zsarnóczy a klubnak is rendes tagja, egy ízben megkérdeztem tőle:

— Hogyan van, hogy ön, a jólkü nyárspolgár, valóságos tigris, ha tollat vesz a kezébe?

Zsarnóczy zavartan babrált a gyufatartóval.

— Nem bántom én a bogarat sem, mondta pironkodva, nem is volna szívem hozzá, meg aztán apró porszem vagyok ahhoz, hogy a mások utjába tolakodjam...

De a lap előfizetői megkivánják az erélyesebb hangot s ha egy héten limonádét adnék nekik cognac helyett, mindannyian visszaküldenék az ujságot...

A szerkesztő meg én két különböző lélek vagyunk... Hat nevetlen porontyom van, akiknek hus kell meg gombos cipő. A kenyérért sok mindent megtesz az ember, ez az oka az egésznek, tisztelt

Tekintetes ur...

Tréfásan a vállamra ütöttem:

— Elmondaná-e a szemébe is Kotsis alispánnak, amit a lapjában megirt róla?

Zsarnóczy ijedten emelte föl a kezét.

— Oh jó istenkém, dehogy... Hiszen külsőne a szemem, ha ennyire konfidenskedném azzal a derék hatalmas urral...

és jogilletékben 4497-17; fogyasztási és italdobban 32186-60¹/₂; dohányjövődékben 16467 29 kr. Ideiglenes házárdmentesség 31 esetben engedélyeztetett.

Diószeghy Samu kir. főmérnök jelenti, hogy úgy az állami, mint a törvényhatósági köztutak a rajtuk levő műtárgyak és uttest tartozékok az elmult hó folyamán jók voltak; közlekedési akadály nem fordult elő.

A tárgysorozat 24 pontjaként **Gyertyánffy** Gábornak a városi virilista névsorba való felvétele tárgyában hozott alispáni határozat ellen beadott fellebbezése tárgyalatott s többek hozzászólása után az alispán intézkedése helyben hagyatott. A tárgysorozat 77 pontból állott s letárgyalása déli 11 órára véget ért.

Uj ev. ref. lelkesz. A folyó hó 5-én tartott egyházközségi közgyűlésen **Kovács** István ref. s lelkesz beadta lemondását, mivel a nagyenyedi egyházmegye területébe tartozó *istvánházi* ev. ref. egyházközség hívta meg lelkeszül. A távozóban a ref. egyház szorgalmas papját veszíti el.

Az iparos ifjuság indítványozására alakult rendező bizottság meghívót már a mult hét hétfőjén szétküldték, s az, az előjelekből jósolva fényes sikerrel, ma este, a vármegyház dísz- és melléktermeiben lesz megtartva. A rendező bizottság ötvenkét tagból áll, akik minden lehetőséget elkövetnek, hogy a nemes czél — az Iparoskör könyvtára és az agyagfalvi Székelyemlék — érdekében az mentől fényesebb eredményt tudjon felmutatni. A belépőjegyek árát is a minimumra szabták, amennyiben az személyenként 1 frt, míg a háromtagu családjegye 2 frt. A mulatság kezdete este 8 órakor. Az estélyre karzatjegyek is adnak ki, a földszinti bemenet árával. Reméljük, hogy ez estélyen az intelligens osztály is szép számmal lesz képviselve, mintegy dokumentálva ezzel azt a fennálló jó viszonyt, amely a két elem között most olyan szépen virágzik.

Hymen. E hó 1-én jegyezte el **Bálint** Ágnes, **Kóbor** Ferenc szakiskolai művezető.

Kisért az Orbán-ügy... A H—k e heti szerdai száma hosszasan foglalkozik a már eltemetett Orbán-üggyel s végtelennek tetsző himnuszt zeng a már több ízben kadavernek kijelentett fölött. Valóban, ebben a lapban rakódik le minden nyomorúsága, irtózatos tünetei tükröződnek vissza a politikai kimerülés következtében haldokló megyei ellenzéki pártnak, a mely jelen alkalommal is oly szívesen akarja fölhasználni a miniszternek ez ügyben hozott és általános ismert határozatát. Nincs kedvünk nekünk sem a kloákát analizálni, de kötelességünk tartjuk konstatálni, hogy a közéleti sülyedés, a személyeskedés terére áttért, hazafiságtól mentes politika e cikkben jutott a legpregnansabb érvényre, dokumentálva ezzel azokat a mizériákat, amelyek az a bizonyos rendkívüli közgyűlés volt kénytelen konsziderabilis kifejezést adni. Különb — mint nekünk mondják — a főispán a H—k hivatkozott cikkeért annak szerkesztőjét provokálta s utópiának marad az a nagyon óhajtott monstre-pör is, mert már mégis fura egy dolog volna, hogy az az ember, akit tegnap börtönre ítélték, ma rágalmazási pört indítson egy közgyűlésben résztvettek ellen.

Jótekonyczélú szineloadás. Mint értesülünk, a helybeli áll. felsőleányiskola az idén is meg fogja tartani fényesen sikerülni szokott jótekonyczélú szineloadását. Az estély felől még pozitív hirt nem adhatunk, mivel a darab, illetve a műsor összeállítása most van folyamatban.

Kinevezés. a m. kir. pénzügyminiszter, a Szőlősy Ferencz áthelyezésével megüresedett pü. igazgatóhelyettesi állásra **Roediger** Gyula soproni pü. titkárt nevezte ki.

A Nőegylet fillérestélye. Tehát nem csalódtunk akkor, amidőn a 8-iki estélyt tettük meg a szezon egyik legsikerültebb estélyévé, a mit már maga a bevétel is fényesen beigazol, amennyiben ca 50—60 frtot hozott az a Nőegyletnek. Az elismerés feltétlen a rendezőnőket, özv. **Zakariás** Józsefnét és Dr. **Lukácsffy** Istvánnét illeti, akik alkalmat szolgáltatottak a szép és előkelő közönségnek — nevetni. A műsort **Lestyán** Juczi nyitotta meg, Kiss József egyik hangulatos költeményét behizelgő hangon, kellő hangsúlyval szavalva. Volt jelmezes felvonulás, majd **Jakab** Gyula szavalt általános derűtség közepette, a mit a szerencse kosár követett, amely ügyesem megválasztott juxtárgyaival még élénkítette a hangulatot. A közönség sorai között ott láttuk Bárány **Kemény** Bélát nevével, Gróf **Haller** János főispánt nevével, özv. **Perczel** stb. A 15-iki estélyen — mint hírlik — meglepetésekre számíthatunk.

Halálozás. E hó 6-án hunyt el életének 37-ik évében özv. dálnoki **Márton** Jánosné szül. **Szenty** Anna. Hült tetemei 8-án délután helyeztetek nyugalomra az ev. ref. vallás szertartása szerint, a r. kath. köztemetőben levő családi sírboltba. Halálát **Szörger** János és neje **Nagy** Karolina, mint szülők; **Lajos** és **Viktor**, mint gyermekei, valamint a rokonság gyászolja.

Tenyészbika kiállítás. Udvarhelyvármegye mezőgazdasági bizottsága Székely-Keresztur nagyközségben február 28-án díjazással egybekötött tenyészbika kiállítást s folytatólag márczius 1-én hatóságilag engedélyezett országos jellegű tenyészbika vásárt rendez. Magyarország területén ez egyetlen országos jellegű tenyészbikavásár van engedélyezve s így ezen tiszta erdélyi magyar jellegű országos bikavásár nagy fontossággal bír, annyival is inkább, mert bebizonyított tény, hogy az erdélyi faj szarvasmarha munkaereje, kitartása, a nyugoti faj szarvasmarhánál jóval nagyobb s minden járványos betegséggel szemben nagyobb ellenállási erővel bír. Az erre vonatkozó hirdetményt br. **Kemény** Béla, mint a bizottság elnöke és **Ádám** Albert, mint bizottsági előadó bocsátották ki. A kiállítás feltételeit lapunk legközelebbi számában hozni fogjuk.

A teastély jövedelme. Lapunk legutóbbi számában beszámoltunk arról az erkölcsi sikerről, melylyel a Nőegylet folyó hó 4-iki teastélye járt; itt csak a nyilvános elszámolást adjuk. *A gyűjtésből befolyt:* **László** Domokosné és **Demény** Ferenczné gyűjtése 79.95; Dr. **Mezey** Ödönné és özv. **Zakariás** Józsefné 55.—; Dr. **Egyed** Balászné és **Solyomossy** Ágnes 70 25; összesen 205 frt 30 kr. *Belpőjegyekből:* 81 frt 70 kr; felülfizetésekből 45 frt 50 kr. — *Ételek stb. eladásából:* 1. **Bartha** Margit, **Lestyán** Juczi, **Szabó** Ilonka és **Steinburg** Viktorin 68 frt 50 kr; 2. **Jéger** Helén, **Tompa** Etelka és **Lányi** Erzszi 55.85; 3. **Róbert** Margit és **Daróczy** Ninuka 34.74; 4. **Finkér** Irén, **Bencze** Erzszi és **Daróczy** Ilona 45.74. — 5. **Homolay** Lajosné és **Wolff** Józsefné (pezsgő) 54.73. — 6. Dr. **Lukácsffy** Istvánné, **Koncz** Árminné és **Persian** Jánosné (fagyalt, tészta) 41.75. — 7. Dr. **Mezey** Ödönné és özv. **Zakariás** Józsefné (tea) 20.43. — 8. **Steinburg** Peppi és **Koncz** Lotti (szivar, cognac) 22.63. — 9. **Dózsa** Jakabné és özv. **Kassay** Endréné (bor, ételek) 79.07. — 10. Megmaradt és elárverezett ételek és italok eladásából 4.92. Összesen 428.44. Az előleges gyűjtéssel az összes bevétel 760 frt 94 krt teszen ki. A kiadás 370 frt 18 kr; s így a tiszta jövedelem 390 frt 76 kr. A pénztári tisztet **Félegyházy** Antalné akadályoztatása folytán **Félegyházy** tanár végezte, s úgy neki, valamint a fáradhatlan elnöknek, özv. **Török** Pálnénak és a közreműködőknek ügybuzgalmukért köszönetet mondunk.

Kinevezés. A közoktatásügyi miniszter **Gombos** Rózsika okleveles tanitónőt a székelykereszturi állami elemi népiskolához rendes tanitónővé kinevezte.

A Korcsolya-egylet estélye. Mult számunkban röviden jeleztük volt, hogy mintegy 20—30 fiatalemberről álló bizottság a Korcsolya-egylet javára a bojt tartamán házi-estélyt szándékozik rendezni. Az aláírási ivet tegnap hordozták széjjel, s annak értelmében ma délelőtt II órakor lesz meg az első értekezés, melyre az aláírókat ez uton is kérjük tömegesen megjelenni, hogy a már az idénre szinte elpárentált estély sikere ezáltal is biztosítva legyen, amely iránt a közönség körében már is nagy érdeklődés mutatkozik.

Iparosok fillérestélye. A polgári egylet fillérestélye, melynek rendezői **Ferenzi** Mariska, **Ferenzi** Karolina, **Jakabovszky** József és **Biró** Áron voltak, hatalmas műsoránál fogva rengeteg közönséget vonzott egybe, s így történt az az incidens — amiért már a mult alkalommal tiltakozó szavunkat felemlítettük — hogy az ajtó a műsor fele ideje alatt nyitva állott. Nem tudjuk kellőleg hangsúlyozni annak káros voltát, amidőn évek óta nem kísértett annyi betegség, mint ezen a lagymatag, ködös és nyálkás télen, s rég nem volt annyi nyavalyás ember, kinek a feje, kinek a gyomra vagy keze-lábában ne érezne bujkáló lázat — s akkor még szinte szánt szándékkal törekedjünk előmozdítani a nyavalyák számát. — A műsor minden egyes pontja sikerült, s úgy a tablók személyeit, s különösen azok rendezőjét határozottan dicséret illeti; azonban a siker rovására lehet felírni a megvilágításnál használt, de rosszul alkalmazott mágnezium-lámpást. Műsor után, mint rendesen, táncz következett. Ez évad utolsó estélye 20-án lesz, mely alkalommal az élőképeket is megismétlik.

Különös szerencse az osztálysorsjátékban. Olvasóinknak még élénk emlékezetében lesz, hogy a most folyó III-ik sorsjá-

ték 3-ad osztályu 80,000 koronás főnyereményét a szerencse sikereiről oly előnyösen ismert **Török** A. és **Társ** budapesti főelárusítóknál nyerték és ma már újból jelezhetjük, hogy a 4-ik osztályu 90,000 koronás főnyereményt is ugyanezen cég-nél nyerték a 83,610 számu sorsjeggyel és ezen főnyereményt ugyancsak e bankház fizette ki pontosan.

Ezen főnyereményeken kívül **Török** A. és **Társ** bankházában más, szinte jelentékeny összegek egész sorozatát nyerték és ezen tények, kapcsolatosan azon körülménnyel, hogy a fenti cég nemcsak pontosan kifizeti ügyfeleit, hanem különben is szolidul és jól szorgálja ki őket, már maguk is ajánlják, úgy, hogy csakis saját érdekükben cselekszenek, ha bizalmukkal a minden tekintetben jó hírnévnek örvendő **Török** A. és **Társ** bankházát Budapesten Váci-körut 4. ajándékozzák meg.

A Pesti Hírlap, Magyarország legtekintélyesebb és legelterjedtebb napi lapja, most, hogy **Mikszáth** Kálmán szerkesztette „Országos Hírlap“ beleolvadt, ujult erővel futja fényes pályáját tovább, pártfogása mellett annak a nagy és intelligens közönségnek, mely a magyar hírlapirodalom csodás föllendülését előmozdította. A „Pesti Hírlap“ úgy szellemi előkelőségével, mint terjedelmességével fogva manapság a hírlapok között a vezető szerepet viszi s ez az oka annak, hogy az olvasók nélkülözhetlen s kedvencz lapjává lett. Függetlenül megszabott s a haza érdekében folytatott politikája mindenütt visszhangot kelt s áldásos eredmények okozója. Ennek a politikának a szolgáltatásban a legkiválóbb publicisták állanak, a kiknek vezérczikkei szinte eseményszámba mennek, a mi különben természetes is, hiszen a Pesti Hírlap cikkei **Kenedi** Géza, **Beksis** Gusztáv, ifj. **Ábrányi** Kornél, **Vázsonyi** Vilmos és **Kobor** Tamás írják, a kikhez olykor-olykor más kitűnőségek sorakoznak.

A magyar leányok lapja. A magyar leányok az utolsó időben — örömmel tapasztaljuk — kezdenek szívesen foglalkozni az irodalommal. Itt is — ott is önképző leányegyesületek alakulnak, a melyeknek célja, hogy a leányokat a mindennapos, unalmas terefe helyett komoly irodalmi munkára készítse. Ezt a szép és nemes törekvést a magyar irodalom egyik régi öre: az Ország-Világ képes szépirodalmi hetilap, mely a magyar publikumnak legkedveltebb ujsága, szeretettel üdvözölte és elhatározta, hogy tőle telhetőleg támogatni fogja. Azért is az első ilyen egyesületnek, a veszpréminek könyvtárát számos irodalmi munkával gyarapította, sőt hogy jól fejessék ki magunkat, a könyvtár alapját az Ország-Világ vetette meg. Így lett az Ország-Világ a művelt magyar leányok lapjává. A mi különben természetes is.

Azért is az Ország-Világot, melynek külön regegy-melléklete is van és hónapoként egyszer a magyar zeneirodalom jelesebb termékeit is bemutatja, melegen ajánljuk a magyar leányok figyelmébe. Az Ország-Világ előfizetési ára negyedévre 2 forint, a kiadóhivatal, mely Hold-utca 7. sz. alatt van, mutatványszámokkal szívesen szolgál.

Törvénytörvények.

Elítelt mágnás. Mint lapunknak Budapestről sürgönyzik, a Kuria tegnap esti döntése szerint az **Orbán** Ottó báró és **Gálfy** Ádám felülvizsgálási kérését elutasította, míg az **Ugron** Gáspárét 300 frtra szállította le. És ezzel végképp lezajlott az ország-szerte ismert pör utolsó jelenete is.

Olvasó közönségünk még emlékezik arra a monstre-pörre, mely a helybeli kir. törvénytörvényeknél még mult év márczius havában indult meg, a mely alkalommal vádiottként **Ugron** Gáspár, br. **Orbán** Ottó és **Gálfy** Ádám szerepeltek, kik közül a törvénytörvények **Ugron** Gáspár és br. **Orbán** Ottó a Pálfi Ferencz v. m. tiszti-főügyész sérelmére elkövetett hamis vád vétsége miatt; br. **Orbán** Ottó és **Gálfy** Ádám választási jog megsértésének büntetése miatt helyeztetek vád alá.

Az ítéletet a törvénytörvények olyképpen hozta meg, hogy **Ugron** Gáspárt 200 frt pénzbüntetéssel, **Orbán** Ottót 2 évi börtönre s 20 frt pénzbüntetésre és öt évi hivatalvesztésre, **Gálfy** Ádámot pedig két havi fogházra ítélte.

Mind a három elítelt fellebbezett — s mint akkor közöltük volt is — a marosvásárhelyi tábla a br. **Orbán** Ottó büntetését 2 évről 8 hónapi börtönre szállította, ellenben az **Ugron** Gáspár 200 frt pénzbüntetését 500 frt fő- és 100 frt mellékbüntetésre emelte föl. **Gálfy** Ádám két heti fogházat kapott.

Mind a három elítelt felülvizsgálat, illetve fellebbezéssel élt, míg végre tegnap a Kuria meghozta ítéletét ez ügyben, amennyiben **Orbán** Ottó és **Gálfy** Ádám kérését elutasította, a míg az **Ugron** Gáspár 600 frtját háromszáz forintra szállította le.

Szárazon, röviden konstatáltuk a tényeket, semmi megjegyzést nem fűztünk hozzá, mert suitsjon bár a törvény kérlelhetlen szigorral, akkor is fennmaradt még a társadalom ítélete, mely bizonyára föler a hideg paragrafusok merevségével, s tud magának kellő elégtételt venni mindazokon, akik elég merészek voltak saját céljaik érdekében, ártatlan ember ellen vádat emelni.

Közgazdaság.

Az „Udvarhelymegyei Takarékpénztár Részvénytársaság” e hó 19-én d. e. 9 órakor Székely-Udvarhelyen, hivatalos helyiségében tartja XVII-ik rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzletéről; a mérleg megállapítása s a nyereség felosztására vonatkozó javaslat; és dr. Solymossy Lajos volt vezérigazgató jutalmazása iránt beadott kérésének tárgyalása. 2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak szabályszerű felmentése iránti határozat. 3. A segédpénztár felállítása, egy segédpénztárnok javadalmazása és egy gyakornok fizetésének megállapítása. 4. Választások az alapszabályok 27. § értelmében.

A közgyűlésre a t. részvénytulajdonosok azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt a gyűlés megnyitásáig, lehetőleg a megelőző két napon az intézet pénztáránál letenni s magukat igazoló jeggyel ellátni sziveskedjenek.

Mérlegszámlája következő: *Vagyon.* Pénztár-készlet 13588.42. Leszámitolt váltók 1014199.74. Jelzálogilag biztosított kötelezvények 247730.22. Folyószámlai követelések 110007.07. Intézeti ház 52087.71. Kézizálog előlegek 2471.00. Előre fizetett visszleszámitolási kamat 1388.91. Ingatlanok 1625.38. Értékpapír: 250 frt n. é. 4 1/2% regale kártal. kötvény 250.—. 15 drb 100 frt n. é. „Székely vasut” részvény 750.— = 1000.—. Perköltségi előlegek 486.60. Óvási előlegek 451.98. Illetékek 52.47. Összesen 1445089.50.

Teljes. Részvénytőke 60000.00. Tartalékalap 85534.35. Nyugdíjalap 19153.15. Jótékonyági alap 191.61. Betétek és tőkésített kamatok 1084387.12. Visszleszámitolt váltók 181437.13. 10% betéti kamatadó 2557.08. Jutalékok 1397.03. Fel nem vett osztalék 177.00. Átmeneti kamatok 556.57. Árverési fölőslég 12.95. Tiszta nyereség 9685.51. Összesen 1445089.50.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

72—1899. szám.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatomra bizott Udvarhelyvármegye törvényhatóságánál üreseedésbe jött alleveáltárnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtnak, hogy az 1883 évi I. t.-cz. 13. §-ában előirt minősítésüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérésüket hozzám **1899. évi április hó 5-ig** adják be.

Tájékoztul megjegyzem, hogy ezen állás betöltésénél a levéltári szakvizsga **előzetes** letétele a pályázóktól feltétlenül megkivántatik.

Ezen állás javadalmazása áll 600 frt évi fizetés, 100 frt lakbérilletmény és 60 frt lakbérpótlékból.

Sz.-Udvarhelyt, 1899. február 4.

Gróf Haller János,
főispán.

Sz. 6854—1898.
tlkvi.

Hirdetés.

A sz.-udvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Pál Lajos parajdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 65 frt s járulékaik kielégítése végett, ezen kir. törvényszék területéhez tartozó Parajd községi 102. tlkvi A+ 271. hrsz. ingatlan, melynek összes becsértéke 600 frt kikiáltási árban, az **1899. évi április hó 7-ik napjának d. e. 9 órakor** Parajd község házában megartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át kész-

Szám 11—1899.

ip. f.

Hirdetés.

A megyei iparfejlesztő bizottság határozata folytán Székely-Udvarhelyt, a vármegyeház egyik termében **1899. február 20-ától** kezdődőleg egy havi kosárfonó tanfolyamot rendezek.

A kosárfonó tanfolyam — az étkezés kivételével — teljesen díjmentes lesz.

Ezen tanfolyamon az Udvarhelyvármegye területén illetékos férfiak és nők kivétel nélkül részt vehetnek.

A résztvevők legnagyobb száma 100 tanulóban állapittatik meg.

Az oktatás mindennap reggeli 8 órától 12 óráig és délután 2 órától 5 óráig tart.

Felhívom azokat, kik ezen foglalkozást elsajátítani akarják, hogy személyesen vagy írásban a főszolgabírák és rendőrkapitányság útján folyó év február 18-áig jelentkezzenek.

Székely-Udvarhelyen, 1899. évi február hó 5-én.

Gróf Haller János,
főispán-elnök.

pénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezébe letenni. Az árverési további feltételek, a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. évi december hó 24-én.

Dr. Voith,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 6855—1899.

tlkvi.

Hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak atyhai Veres Márton végrehajtást szenvedő ellen 29 frt 12 kr s járulékaik kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó Atyha községi 41. sz. tjkvben 1/10-od részben Veres Márton — társtulajdonos Veres Mária nevére 1/10-od, Veres Ágnes, 1/10-od kiskoru Veres Sándor, Dénes, Julianna, Gergely nevére irt A+ 99, 100. hrsz. 169 frt, 1425, 1426. hrsz. kaszáló 6 frt, 1432/2. hrsz. 1 frt, 1445. hrsz. 6 frt, 1449. hrsz. 3 frt, 1684. hrsz. 3 frt, 1730. hrsz. 1 frt, 2102/2. hrsz. 1 frt, 2169/1. hrsz. 2 frt, 2364. hrsz. szántó 5 frt, 2379/2. hrsz. 7 frt, 2403/1. hrsz. 3 frt, 2814/66. hrsz. 1 frt, 2860, 2861, 2864. hrsz. 3 frt, 3718. hrsz. 1 frt, 4089, 4090. hrsz. 5 frt, 4864. hrsz. 1 frt, 4868. hrsz. 3 frt. 5038. hrsz. 3 frt, 5310. hrsz. 6 frt, 5701. hrsz. 2 frt, 6052 hrsz. 8 frt, 6074, 6075/1. hrsz. 5 frt, 6159. hrsz. 1 frt, 6236/2. hrsz. 3 frt, 6245. hrsz. 6 frt, 6549/1. hrsz. 8 frt, 6562. hrsz. 4 frt, 6468. hrsz. 3 frt, 7255, 7258. hrsz. 6 frt, 8278. hrsz. 2 frt, 8588 hrsz. 1 frt, 8775. hrsz. 1 frt, 9218. hrsz. 5 frt, 9817/1. hrsz. 1 frt kikiáltási árban, és pedig a c. 1 al. a kiskoru Veres Sándor, Dénes, Julia és Gergelyt illető 1/10-od résznek 1/5-ére bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül, az **1899. évi április hó 8-ik napjának d. e. 9 órakor** Atyha község házában megartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezébe letenni. Az árverési további feltételek, a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. évi december hó 26-án.

Dr. Voith,

kir. tszéki egyes bíró.

Sz. 6857—1898.

tlkvi.

Hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy sz.-udvarhelyi Péterfi Teréz végrehajtónak Péterfi Józsefné Simon Katalin végrehajtást szenvedő ellen 100 frt s járulékaik kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó a máréfalva községi 5. sz. tjkvben 10/10-od részben alperes Simon Katalin Péterfi Józsefné, 10/10-od részben társtulajdonos Simén János, 1/10-od özv Simén Andrásné Miklós Zsófia, 10/10-od Simén Krisztina Gábor Mártonné, 1/10-od Simon Rozália, 1/10-od Simon Zsuzsanna, 1/10-od Simon Ferencz nevére irt A+ 15/a. hrsz. kert 200 frt, 803/2. hrsz. 1 frt, 852. hrsz. 2 frt, 872 hrsz 1 frt, 908. hrsz. kaszáló 3 frt, 1163/1. hrsz. 2 frt, 2464/2. hrsz. 1 frt, 3173/a hrsz. 1 frt, 3579. hrsz. 2 frt, 4057, 4058, 4055, 4059, 4062, 4064. hrsz. 19 frt, 4302, 4308. hrsz. kaszáló 6 frt, 4521, 4522. hrsz. 7 frt, 4615. hrsz. legelő 2 frt, 4822. hrsz. 3 frt, 4886. hrsz. 5 frt. 5197. hrsz. 3 frt, 5722, 5723. hrsz. 7 frt, 6107. hrsz. 8 frt, 6170. hrsz. 7 frt, 6914, 6934/2 hrsz. 5 frt, 7741. hrsz. 5 frt, továbbá a fent tjkvből a 704. sz. tjkvbe árt A+ 7787, 7791, 7805. hrsz. 12 frt, 7800 hrsz. 11 frt, az 5. tlkvi A+ 7, 8/2. hrsz. 200 frt kikiáltási árban, az **1899. évi április hó 10-ik napjának d. e. 9 órakor** Máréfalva község házában megartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fognak adni. A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban kötelesek a kiküldött kezébe letenni. — Az árverési további feltételek, a hivatalos órák alatt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1898. évi december hó 26-án.

Dr. Voith,

kir. tszéki egyes bíró

Szám 4130—1898.

Árverési hirdetés kivonat.

A sz.-kereszturi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dicza Nikuláj és Dicza Mózes végrehajtónak Dicza Zoszim végrehajtást szenvedő elleni 30 frt 10 kr perköltség követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (a sz.-kereszturi kir. járásbíró) területén lévő magyar-feleki 151. sz. tjkvben foglalt 3. és 4. hrsz. egész ingatlanra 412 frt, 71 1/2. hrsz. egész ingatlanra 15 frt, 72 1/2. hrsz. egész ingatlanra 3 frt, 165 1/2. hrsz. egész ingatlanra 5 frt, 205. hrsz. egész ingatlanra 1 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, illetve újabb árverési határnapot tűzött ki, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1899. évi márczius hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor Magyar-Felek község házában** megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, Sz.-Keresztúron, 1899. január hó 14-én.

Veress,

kir. albiró.

Sz. 765—1899.

polg.

Hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék, mint csődtörvényszék részéről közhírré tétetik, hogy ifj Dénes János csődtömegehez tartozó 1581 frt 63 kr tőkekövetelés és 313 frt 92 kr perköltség követelés együttes elárverezése következő feltételek alatt rendeltetett el:

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett 1895 frt 52 kr, mely a beadott és az árverésnél felmutatandó kimutatásban tételenként van kitéve; a követelések azonban a kikiáltási áron alól is el fognak adni a legtöbbet ígérőknek;

2. vevő köteles a bélyeget, kincstári illetéket és a vételárt azonnal a bírói kiküldött kezébe letenni, ellenesetben az árverés tovább folytatatik s előbbi vevő az árveréstől kizáratik;

3. a vételár, kincstári illeték és bélyeg lefizetése után a kimutatásba foglalt követelések vevő tulajdonába mennek át, a követelések fennállása és behajthatósága iránt azonban a csődtömege felelősséget nem vállal; — a kimutatás átruházási záradékkal látatik el tömegmondok által, és vevőknek kézbesittetik haladék nélkül;

4. a követelések behajtása iránt folyamatba tett perek és végrehajtások folytatása iránti jog szintén vevőre ruháztatik át;

5. az árverés **1899. márczius 2-ikán d. e. 9 órára** tüzetik ki Székely-Udvarhely város tanács-helyiségében s foganatosításával **Szabó Albert** székelyudvarhelyi királyi közjegyző bizatik meg.

A királyi törvényszéknek Sz.-Udvarhelyt, 1899. évi február hó 9-én tartott üléséből.

Mentovich,

elnök.

Bartók Gyula,

t. jegyző.